

10. Síť významů; jednota významu je jednotou postupného ustavování	47
11. Pohyb sedimentace smyslu	49
12. Spolupřítomnost minulého a budoucího	50

III. Dynamický logos, ontopoietické pnutí, kvazihierarchie, reflexe

1. Ontopoietické pnutí	52
2. Dynamický logos a kvazihierarchie jednotících rozvrhů	55
3. Kvazihierarchie a spleť	57
4. Vztah jednotícího rozvrhu a významu	59
5. Reflexe	62
6. Pochybnosti o „asubjektivní fenomenologii“	63

Druhý oddíl

Aspektové a divizivní významy

I. Aspekt a díl

1. Dva druhy částí	65
2. Charakteristika aspektových a divizivních vztahů	67
3. Vertikální a horizontální souvislosti	69

II. Aspektové a divizivní vztahy v rámci ontopoiese

1. Aspektový rys, aspektový význam, aspektová diferenciacce ...	71
2. Divizivní souvislosti; soupatříčnost a nesoupatříčnost	73
3. Circulus vitiosus aspektové diferenciacce	74
4. Pole aspektovosti a oblast divizivnosti	75
5. Nelhostejnost divizivních vztahů	76
6. Divizivní vztahy a ontopoiese	78

Třetí oddíl

Význam jako sedimentovaná geneze

I. Zkoumání geneze významu v souvislosti s významem „tvar“

1. Značení jako vztah ke známému 81
2. Význam a jeho předpoklady 83
3. Oblost vázy I: Perceptivní a slovní význam 84
4. Oblost vázy II: Vztah tvaru a síly 86
5. Oblost vázy III: Korelování 88
6. Oblost vázy IV: Tvar jako hranice mezi dvěma typy odporu .. 89
7. Pátrání po předpokladech 90
8. Předpoklad a vrstva 92
9. Zrod významů z tělesné zkušenosti I: Diferenciace vlastní a cizí síly 93
10. Zrod významu tvar z tělesné zkušenosti II: Zkušenost s odporem povrchu 95
11. Tělesné pocity a vizuální pole 97
12. Korelování obsahů v rámci rozvinutého systému významů; korelace obsahů různých smyslových polí 99

II. Význam „vzdálenost“

1. Tvar a vzdálenost; kaleidoskop smyslových obsahů 101
2. Role smyslových polí 103
3. Význam „vzdálenost“ jako korelace možných proměn smyslových polí 104
4. „Sto metrů daleko“ 105
5. Ontopoiese a teleologie 106

III. Význam „těleso“	
1. Tvar a těleso	108
2. Význam „těleso“ jako dispoziční vrstva	109
3. Světy těles	111
4. Analogický logos	114
IV. Význam „látka“	
1. „Tytéž“ a „různé“ látky; látka bez mezer	115
2. Látka jako rozvrh zkušenosti možných hranic	116
V. Význam „prostor“	
1. Prostor jako jednotící rozvrh možných silových událostí	118
2. Prostor jako řečiště možných sil	120
3. Prostor jako výraz ontopoiesē	122
4. Vztaženost prostorových významů k místu „tady“	123
5. Egocentrický prostor jako modus prostoru ontopoiesē	126
VI. Význam „čas“	
1. Vzájemné zakládání významu „čas“ a ostatních významů	127
2. Vrstevnatost významu „čas“	128
3. Časové rozměry	130

Čtvrtý oddíl

Operacionální logos I: Geneze kvantitativních významů

I. Založení významu „jedno“, proto-kvantitativní rysy v ontopoiesi	
1. Jedno jako soupatříčné	135
2. Ontopoietický a henopoietický rozvrh	137
3. Původní ustavení jednoty nemizí ani ve formalizovaných systémech; čísla není možné definovat v rámci matematiky	139
4. Význam „jedno“ jako místo v kvazihierarchii ontopoietického dění	140

II. Jedno jako část celku	
1. Prostor počitatelnosti	142
2. Soupatřičné a nesoupatřičné jako výraz téhož jednotícího rozvrhu; proto-adice a proto-subtrakce	145
3. Proto-kvantitativní významy jako poukazy k poli operacionální převoditelnosti	147
III. Jedno jako celek částí	
1. Jedno jako explikované	149
2. Význam „zlomek“ je určen vertikálními a horizontálními poukazy	150
IV. Počítání a ontopoiese	
1. Kvantitativnost není subjektivní forma	151
2. Proto-kvantitativní vztahová síť	153
V. Vztah proto-kvantitativna a jeho formalizace	
1. Jedno a nasměrovanost	154
2. Překonání duality kvantitativního a nekvantitativního poznání	157
3. Heidegger, Bergson, Hawking	158

Pátý oddíl

Operacionální logos II: Proto-logické vztahy

I. Formální logika a filosofie	
1. Proto-logické rysy vyvstávání skutečnosti a jejich vztah k formální logice	161
2. Prekérnost vztahu mezi filosofií a formální logikou a blahodárnost jejich dialogu	163
II. Proto-kvantitativní a proto-logické vztahy	
1. Proto-logické rysy vyvstávání skutečnosti	166

2. Vztahy naplňování možností v rámci matematických úkonů	168
3. Proto-matematika a proto-logika	169
III. Proto-logická struktura jako síť aspektových a divizivních vztahů I: Aspektové vztahy	
1. Proto-logické vztahy jako aspekto-divizivní struktura	172
2. Spolupřítomnost neaktuálního	173
3. Řetězec explikací	175
IV. Proto-logická struktura jako síť aspektových a divizivních vztahů II: Divizivní vztahy	
1. Horizontální vztahy možností a pravdivostní funkce	177
2. Percepce a založení pravdivostních funkcí	179
3. Transformace konstelací možností	181
4. Založení logických funkcí v ontopoiesi	185

Šestý oddíl Viditelný svět

I. Autonomie vizuálních významů

1. Opakování: Tvar, vzdálenost, prostor, čas a viditelnost	187
2. Vztah vizuálního a taktilně-kinestetického	189

II. Průhlednost, průsvitnost, opacita

1. Barva, světlo a zjevování	190
2. Průhledné a neprůhledné	192
3. Významy světla	194
4. Barva a světlo; ireálná dispoziční barva	196
5. Jsoucno jako zdroj a receptaculum světla	198
6. Zálivy průzračnosti	199

DRUHÁ ČÁST VÝZNAMOVÁ STAVBA JAZYKA

První oddíl

Krajina barev, tvarů a slov

I. Smysly a slova

1. Krajina smyslových polí 205
2. Smyslové vnímání a slova 209

II. Jazyk smyslů, těla slov

1. Význam jako amalgám sedimentovaných vjemů a slov 211
2. Jazyk jako součást krajiny 212
3. Slovní význam a vypovídání věcí o sobě 214

Druhý oddíl

Významová stavba věty

I. Věta jako výraz ontopoietického pnutí

1. Jazyk jako radikalizace reflexivní tendence 219
2. Významová stavba jazyka a významová stavba perceptivního světa 220
3. Typy vět jako typy jazykové reflexe skutečnosti 221
4. Jazyková stavba jako výraz světa smyslu 223

II. Jednota syntaxe a lexika

1. Význam věty je přítomen od počátku 225
2. Jednota formálních a obsahových souvislostí v rámci věty . . . 226

III. Významová stavba věty jako sestava poukazů

1. Fragmentární a celistvý (uzavřený) význam 230
2. Rozvinování dílčích významů 231

3. Explikace a dissoluce významu	234
4. Explikované a explikující	236
5. Explikační řetězec	238
7. Aspektové vztahy ve větě	240
8. Divizivní vztahy ve větě	242
9. Jazykové dění jako typ ontopoiesise	244
10. Poezie jako odhalení bytnosti řeči	245

Třetí oddíl

Jazyk jako součást sebeutváření individuální existence

I. Jazyk a individuální existence

1. Přehled dosavadní cesty	251
2. Nový úkol: průzkum střední oblasti mezi gramatikou a ontopoiesí	252
3. Věci volají po vyslovení	253
4. Jazyková výpověď jako akt individuální existence; vztah jazyka k sebereflexi ontopoietického pnutí	254

II. Individuální existence a její akty

1. Jednotný rozvrh smysluplného	256
2. Mohoucnost individuální existence	257
3. Svět individuální existence	260
4. Svět smyslu a naplňování cílů	261
5. Jednotící rozvrh smyslu a nitro individuální existence	264
6. Rozvrh smyslu, duše a tělesnost	266
7. Imanentní transcendence jako dynamika jednotícího rozvrhu individuální existence	268

III. Individuální existence jako součást společenství	269
1. Individuální existence a společenství	269
2. Jednotný rozvrh smyslu existence jako reflektující-explikující	270
3. Znovu pramínky na svahu	271
4. Tradice a dialog světů I: Styl dění sahá až do zdánlivě hyletické oblasti vjemů	272
5. Tradice a dialog světů II: Vnější a vnitřní jinakost	274
6. Individuální existence a společenství; účastníky společenství nejsou jen lidé	276
7. Místo aktu v kvazihierarchii smyslu	279
8. Situovanost individuality a osud	280
IV. Individuální existence a celek dějící se skutečnosti	
1. Společenství a Já	282
2. Místo aktů existence v kvazihierarchii celku skutečnosti; kosmos jako společné místo pro různé způsoby vyjadřování ontopoietického pnutí	283
3. Jednota světů spočívá ve společné genezi a společné přítomné účasti na ontopoiesi	285
4. Ontologická stupnice I: kaleidoskop dění	287
5. Ontologická stupnice II: gradace reflektivnosti; centripetální a centrifugální tendence	289
6. Nitro individuální existence a nitro dějící se skutečnosti	291
7. Vztah ontopoietického pnutí ke kaskádě reflexí-explikací; rekurzivita; zacyklený zrod smyslu; nitro útvarů smyslu	294
V. Soběrozumění individuální existence	
1. Rozumění individuální existence sobě samé a světu	296
2. Soběrozumění a sebevyjadřování	298

- 3. Začátek a konec I: Zasazenost individuální existence do ontopoietického dění a sféra zrodu významů 300
- 4. Začátek a konec II: Trvalá přítomnost počátku 302

VI. Reflexe jako vyjadřování

- 1. Zrod jazyka z tendence k vyslovování 303
- 2. To, co je vyslovováno 304
- 3. Zrod jazyka jako radikalizace reflexe 306
- 4. Jazykové vyjádření jako růst smyslu 308
- 5. Místo jazyka v dějinách ontopoiese; vyjadřování a kontingence; dějiny reflexe a nitro 310
- 6. Shrnutí oddílu a přechod k tématu subjektu 312

Čtvrtý oddíl

Místo subjektu

I. Hledání ztraceného Já

- 1. Potíže se subjektem 315
- 2. Hledání Já pokračuje 317
- 3. Duální jednota 318

II. Nalezené Já

- 1. Dynamismus Já 320
- 2. Místo Já v síti reflexí 322
- 3. Co znamená „odjinud“? 323

III. Vztah Já k výzvám ontopoietického pnutí

- 1. Příkaz a péče 325
- 2. Výzvy ontopoietického pnutí: in-tuitio, in-spiratio, con-scientia 327
- 3. Nutnost odcizení 329
- 4. Práce a hra 330

Pátý oddíl

Causa sui

I. Vztah rozvrhu smyslu individuální existence a ontopoietického pnutí

1. Přehled 333
2. Paideia smyslu 334
3. Individuální existence ve hře ontopoiese 335

II. Totožnost vyjadřujícího a výrazu

1. Totožnost uchovávací rozdílu 336
2. Ztotožňování vyjadřovaného a vyjadřujícího v estetické oblasti a v oblastech jednání a poznání 338
3. Totožnost individuální existence a dynamického logu 340

Literatura 341

Summary 345